6 சுதந்திரத்தின் பின் இலங்கை

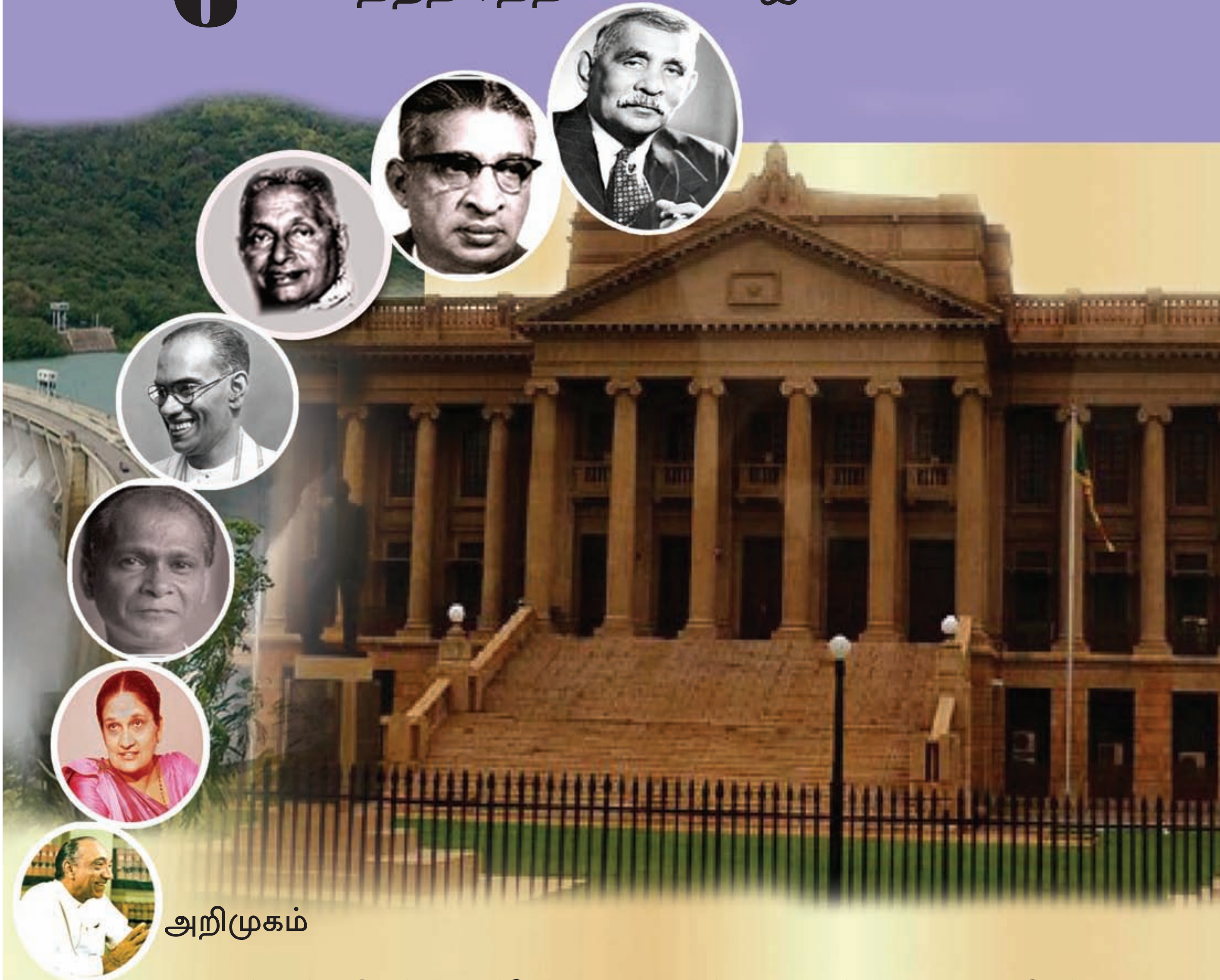

அறிமுகம்

1948 ஆம் ஆண்டு இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்ததுடன் பாராளுமன்ற ஜனநாயக அரசியல் அமைப்பு முறையொன்று இந்நாட்டிற்குக் கிடைத்தது. அன்று வரை நடைமுறையில் இருந்த சோல்பரி அரசியல் யாப்பிற்குப் பதிலாக 1972 ஆம் ஆண்டு குடியரசு யாப்பு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதும், 1978 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்று அதிகாரமுடைய ஜனாதிபதி முறையுடன் கூடிய புதிய யாப்பு நடைமுறைக்கு வந்தமையும் இந்நாட்டின் வரலாற்றில் முக்கிய நிகழ்வுகளாகும். சுதந்திரத்தின் பின்னர் முப்பது ஆண்டு காலத்தில் ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கங்கள், அவற்றின் கொள்கைகள், நாட்டின் அபிவிருத்தித் துறையில் தெளிவாகத் தெரியும் சில அம்சங்கள் என்பன பற்றி இந்த அத்தியாயத்தில் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. அவ்வாறே 1972, 1978 ஆம் ஆண்டுகளில் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட புதிய அரசியல் யாப்புகளின் அடிப்படை இயல்புகள் என்பனவற்றிலும் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது.

6.1 1947 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலும் சுதந்திரம் கிடைக்கப்பெற்றமையும்

சோல்பரி அரசியல் யாப்பின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட பாராளுமன்றத்திற்கு 95 உறுப்பினர்களைத் தெரிவுசெய்வதற்கு 1947 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றது. அது இலங்கையில் நடைபெற்ற முதலாவது பாராளுமன்றத் தேர்தலாகும். இந்த தேர்தலுக்கு முகங்கொடுக்கும்பொருட்டு டீ.எஸ். சேனாநாயக்க அவர்களால் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இந்தத் தேர்தலில் 42 ஆசனங்களை ஐக்கிய தேசியக் கட்சி பெற்றுக் கொண்டது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சி தவிர கூடிய ஆசனங்களை இலங்கை சமசமாஜ கட்சி பெற்றுக் கொண்டது. அக்கட்சி பெற்ற ஆசனங்களின் எண்ணிக்கை 10 ஆகும். ஏனைய கட்சிகள் அனைத்தும் பெற்றுக் கொண்ட ஆசனங்களின் எண்ணிக்கை 22 ஆகும். சுயேச்சையாகத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட வேட்பாளர்களில் 21 பேர் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றமை சிறப்பம்சமாகும். கூடுதலான ஆசனங்களைப் பெற்றுக் கொண்ட ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தலைவர் திரு.டீ. எஸ் சேனாநாயக்க அவர்கள் சுயேச்சை அங்கத்தவர்கள் சிலரின் துணையுடன் அரசாங்கத்தை அமைத்தார். இதற்கமைய டீ. எஸ். சேனாநாயக்க அவர்கள் இந்நாட்டின் முதலாவது பிரதம மந்திரியானார்.

டீ. எஸ். சேனாநாயக்க அவர்கள் 1947 ஆம் ஆண்டு தேர்தலுக்கு முன்னரே இந்நாடு சுதந்திரம் பெறுவதற்காக பிரித்தானிய அரசாங்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தைகளை ஆரம்பித்திருந்தார். இக்காலகட்டத்தில் ஆங்கிலேயர் இந்தியாவுக்கு சுதந்திரம் வழங்கத் தயாராக இருந்தனர். இரண்டாம் உலக மகா யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த இக்கட்டான காலகட்டத்தில் பிரித்தானியருக்குத் தனது ஒத்துழைப்பை வழங்கிய நாடென்ற வகையில் இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் பெறுவதற்கான உரிமை இருப்பதாக சேனாநாயக்க அவர்களின் பிரதிநிதிகள் பிரித்தானியருக்குத் தெளிவுபடுத்தினர். இலங்கையர் முன்வைத்த விடயத்தில் நியாயம் இருப்பதை உணர்ந்த பிரித்தானியர், 1947 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலின் பின்னர் இலங்கையின் சுதந்திரம் தொடர்பாக நடவடிக்கை எடுப்பதாகத் தேர்தலுக்கு முன்னர் அறிவித்தனர். 1947 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி வெற்றிபெற்று டீ. எஸ் சேனாநாயக்க அவர்கள் பிரதம மந்திரியாக வந்தமையால் பிரித்தானியர் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். புதிய பிரதமர் டீ. எஸ் சேனாநாயக்க அவர்கள் பிரித்தானியருடன் பாதுகாப்பு உடன்படிக்கை ஒன்றினைச் செய்தார். அந்த உடன்படிக்கைக்கு அமைய இலங்கையின் பாதுகாப்பிற்காக நடவடிக்கை மேற்கொள்ள பிரித்தானியர் உடன்பட்டதுடன், தேவையான சந்தர்ப்பங்களில் இலங்கையின் துறைமுகங்கள், விமான நிலையங்களை யுத்த நடவடிக்கைகளுக்குப் பயன்படுத்தவும் பிரித்தானியருக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இந்த உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திட்ட பின்னர் இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் வழங்குவது தொடர்பான விடயங்கள் அடங்கிய இலங்கையின் சுதந்திரச் சட்டம் 1947 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் பிரித்தானியப் பாராளுமன்றத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. மன்னனின் தீர்மானப்படி 1948 ஆம் ஆண்டு பெப்பிரவரி மாதம் 4 ஆந் திகதி தொடக்கம் இச்சட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. அதற்கமைய இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்தது.

6.2 சுதந்திரத்தின் பின்னர் இலங்கையில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தல்களும் ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கங்களின் வேலைத் திட்டங்களும்

1952 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தல்

சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது பிரதம மந்திரியான டீ. எஸ் சேனாநாயக்க அவர்கள் 1952 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் மரணமடைந்தார். அவரது வெற்றிடத்திற்காக டீ. எஸ் சேனாநாயக்க அவர்களின் புதல்வரான டட்லி சேனாநாயக்க அவர்கள் தேசாதிபதியால் நியமிக்கப்பட்டார். இக்காலகட்டத்தில் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டீ.பண்டாரநாயக்க அவர்கள் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியிலிருந்து விலகி ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி எனும் புதிய அரசியல் கட்சியை நிறுவியிருந்தார். டட்லி சேனாநாயக்க அவர்களின் ஆலோசனையின்படி தேசாதிபதி குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முன்னர் பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்தமையானது 1952 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலுக்கு வழி வகுத்தது.

1952 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தல் முடிவுகள்

- தேர்தல் மூலம் தெரிவுசெய்யப்படவேண்டிய ஆசனங்கள் - 95
- ஐக்கிய தேசியக் கட்சி வெற்றிபெற்ற ஆசனங்கள் - 54
- ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி வெற்றி பெற்ற ஆசனங்கள் - 09
- ஏனைய கட்சிகளும் சுயேச்சை உறுப்பினர்களும் வெற்றி பெற்ற ஆசனங்கள் - 32

1952 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் அதிகப்படியான ஆசனங்களைப் பெற்று வெற்றியடைந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்தை அமைத்ததுடன், அதன் தலைவரான டட்லி சேனாநாயக்க அவர்கள் பிரதம மந்திரியானார்.

உரு 6.1 ஹர்த்தாலின்போது நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டம் ஒன்று

1952 - 1956 காலப் பகுதியில் இந்நாட்டின் அரசியலில் துல்லியமாகத் தெரியும் பண்புகள் பின்வருமாறு.

- அரிசி உட்பட உணவுப் பொருள்களின் விலை அதிகரித்ததால் 1953 ஆம் ஆண்டு டட்லி சேனாநாயக்க அவர்களின் அரசுக்கு எதிராக ஹர்த்தால் ஆரம்பமானது.
- இடதுசாரிக் கட்சிகளினதும் தொழிற்சங்கங்களினதும் ஒத்துழைப்புடன் இந்த ஹர்த்தால் செயற்படுத்தப்பட்டது.
- ஹர்த்தாலின் விளைவாக டட்லி சேனாநாயக்க அவர்கள் பதவி விலகினார், அப்பதவிக்கு சிரேஷ்ட உறுப்பினரான சேர் ஜோன் கொத்தலாவல அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்.
- சேர். ஜோன் கொத்தலாவல அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் அதாவது 1955 ஆம் ஆண்டு இலங்கை, ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் அங்கத்துவம் பெற்றது.
- குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முன்னர் அரசாங்கம் கலைக்கப்பட்டது.
- இதற்கமைய 1956 ஆம் ஆண்டு தேர்தல் நடைபெற்றது.

1956 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலும் புதிய அரசாங்கமும்

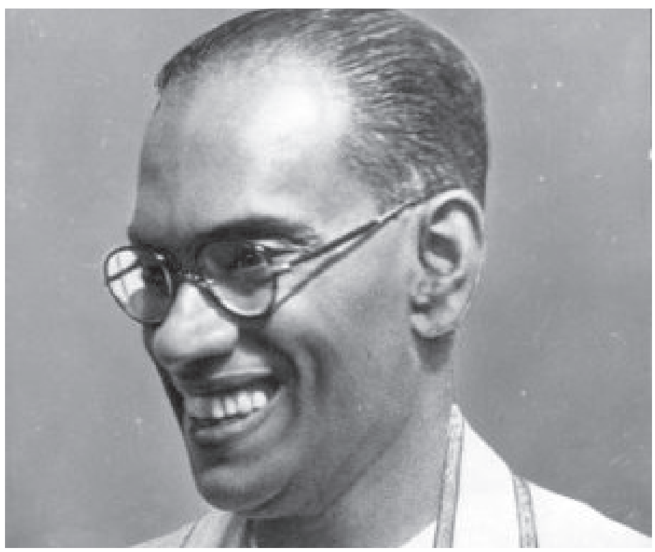

உரு 6.2 எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டீ. பண்டாரநாயக்க அவர்கள்

1956 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி தனியாகப் போட்டியிட்டது. ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியானது, புரட்சி வாத சமசமாஜக்கட்சி, பாஷா பெரமுன போன்ற கட்சிகள் சிலவற்றுடனும், ஐ. எம். ஆர். ஏ. ஈரியகொல்ல அவர்களின் தலைமையிலான சுயேச்சை அபேட்சகர் குழுவினதும் ஒத்துழைப்பைப் பெற்று மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி என்ற பெயரில் தேர்தலில் போட்டியிட்டமை சிறப்பம்சமாகும். பௌத்த பிக்குகள் சங்கம், சுதேச வைத்தியர்கள், ஆசிரியர்கள், விவசாயிகள், தொழிலாளர் என்ற ஐம்பெரும் பிரிவினரது ஒத்துழைப்பும் இவர்களுக்குக் கிடைத்தது.

1956 ஆண்டின் பொதுத் தேர்தல் முடிவுகள்

- ❖ தேர்தல் மூலம் தெரிவுசெய்யப்படவேண்டிய ஆசனங்களின் எண்ணிக்கை - 95
- ❖ மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி வெற்றிபெற்ற ஆசனங்களின் எண்ணிக்கை - 51
- ❖ ஐக்கிய தேசியக் கட்சி வெற்றிபெற்ற ஆசனங்களின் எண்ணிக்கை - 08
- ❖ ஏனைய கட்சிகளும் சுயேச்சைக் குழுவினரும் வெற்றி பெற்ற ஆசனங்கள் - 36

தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி, அரசாங்கத்தை அமைத்ததுடன், அதன் தலைவராக விளங்கிய எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டீ. பண்டாரநாயக்க அவர்கள் பிரதம மந்திரியானார்.

1956 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற அரசாங்கத்தின் செயற்பாடுகள்

- ❖ உள்நாட்டுக் கைத்தொழில், விவசாயம் என்பவற்றை முன்னேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தல்.
- ❖ துறைமுகம், போக்குவரத்து போன்ற தனியார் உடைமைகளைத் தேசியமயமாக்குதல்.
- ❖ சிங்கள மொழியை அரசகரும மொழியாக்குதல்.

1959 ஆம் ஆண்டு துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு இலக்காகிப் பிரதமர் பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் உயிரிழந்தமையால் அப்பதவிக்கு விஜயானந்த தஹநாயக்கா அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார். எனினும் அரசாங்கத்தில் ஏற்பட்ட உட்பூசல்கள் காரணமாகப் பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டது. அதன் விளைவாக 1960 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றது.

1960 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதப் பொதுத் தேர்தல்

1960 ஆம் ஆண்டாகும்போது பாராளுமன்றத்திற்குத் தெரிவுசெய்யப்படும் உறுப்பினர்கள் 151 ஆக இருக்க வேண்டுமெனத் தேர்தல் ஆணைக்குழு தீர்மானித்திருந்தது. 1956 ஆம் ஆண்டுப் பொதுத் தேர்தலில் மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி என்ற பெயரில் இணைந்திருந்த கட்சிகள், இத்தேர்தலில் தனிக் கட்சிகளாகப் போட்டியிட்டமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமொன்றாகும்.

1960 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதப் பொதுத் தேர்தல் முடிவுகள்

- ❖ தேர்தல் மூலம் தெரிவுசெய்யப்படவேண்டிய ஆசனங்கள் - 151
- ❖ ஐக்கிய தேசியக் கட்சி வெற்றிபெற்ற ஆசனங்கள் - 50
- ❖ ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி வெற்றி பெற்ற ஆசனங்கள் - 46
- ❖ ஏனைய கட்சிகளும் சுயேச்சை குழுக்களும் - 55

மேற்படி குறிப்புகளுக்கு அமைய இத்தேர்தலில் எந்தவொரு கட்சியுமே அதிகப்படியான ஆசனங்களைப் பெறவில்லை. எனினும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி சிறு கட்சிகள் சிலவற்றை இணைத்துக் கொண்டு அரசாங்கத்தை அமைத்தது. எனினும் பாராளுமன்றத்தில் முன் வைக்கப்பட்ட முதலாவது சிம்மாசனப் பிரசங்க உரை தோல்வியுற்றதால் பாராளுமன் றம் கலைக்கப்பட்டதுடன், 1960 ஆம் ஆண்டு ஜுலை மாதம் மீண்டுமொரு பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றது.

1960 ஆம் ஆண்டு ஜுலை மாதப் பொதுத் தேர்தலும் அரசாங்கமும்

1960 ஆம் ஆண்டு ஜுலை பொதுத் தேர்தலின்போது ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் தலைவியாக சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். லங்கா சமசமாஜக் கட்சி, கொமியுனிஸ்ட் கட்சி என்பனவற்றுடன் போட்டித் தவிர்ப்பு ஒப்பந்தமொன்றை செய்து கொண்டதன்பின், ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி தேர்தலில் போட்டியிட்டமை சிறப்பம்சமாகும்.

1960 ஆம் ஆண்டு ஜுலை மாதப் பொதுத் தேர்தல் முடிவுகள்

- ❖ தேர்தல் மூலம் தெரிவுசெய்யப்படவேண்டிய ஆசனங்கள் - 151
- ❖ ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி பெற்ற ஆசனங்களின் எண்ணிக்கை - 75
- ❖ ஐக்கிய தேசியக் கட்சி பெற்ற ஆசனங்களின் எண்ணிக்கை - 30
- ❖ சமஷ்டிக் கட்சி - 16
- ❖ இலங்கை சமசமாஜக் கட்சி பெற்ற ஆசனங்களின் எண்ணிக்கை - 12
- ❖ ஏனைய கட்சிகளும் சுயேச்சை குழுக்களும் பெற்ற ஆசனங்களின் எண்ணிக்கை - 18

ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியானது, இலங்கை சமசமாஜக் கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்பவற்றுடன் இணைந்து கூட்டு முன்னணி என்ற பெயருடன் அரசாங்கத்தை அமைத்தது. சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க அவர்கள் பிரதம மந்திரியானார். இதற்கமைய உலகின் முதலாவது பெண் பிரதமர் என்ற பெருமையை அவர் பெற்றுக் கொண்டார்.

உரு 6.3 ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க அவர்கள்

1960 ஜுலை மாதம் நடைபெற்ற தேர்தலின் பின் அமைக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தின் வேலைத்திட்டங்கள்

- 1956 ஆம் ஆண்டு பண்டாரநாயக்க அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தேசிய மயமாக்கல் கொள்கையை முன்னெடுத்துச் செல்லல். இதன் விளைவாக அனைத்துப் பாடசாலைகளையும் அரசாங்கம் சுவீகரித்தல்.
- தேசிய பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான சீர்திருத்தங்களை பின்பற்றுதல்.

  இதன் கீழ் 1961 ஆம் ஆண்டு மக்கள் வங்கி நிறுவப்படல்.
- விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கென கடன் வசதியைப் பெறும் சந்தர்ப்பம் இதன் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கிடைத்தது.

1965 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் அரசாங்கமும்

ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் சிரேஷ்ட உறுப்பினரான சி.பீ.டீ. சில்வாவின் தலைமையில் 14 அங்கத்தவர்கள் அரசாங்கத்திலிருந்து இராஜினாமாச் செய்தமை மற்றும் கடுமையான பொருளாதாரச் சிக்கல் காரணமாக 1960 ஆம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கத்தைக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முன்னர் கலைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இதற்கமைய 1965 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் மீண்டுமொரு பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றது.

1965 ஆம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தல் முடிவுகள்

- ❖ தேர்தல் மூலம் தெரிவுசெய்யப்படவேண்டிய ஆசனங்கள் - 151
- ❖ ஐக்கிய தேசியக் கட்சி பெற்ற ஆசனங்களின் எண்ணிக்கை - 66
- ❖ ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி பெற்ற ஆசனங்களின் எண்ணிக்கை - 41
- ❖ சமஷ்டிக் கட்சி பெற்ற ஆசனங்களின் எண்ணிக்கை - 14
- ❖ இலங்கை சமசமாஜக் கட்சி பெற்ற ஆசனங்களின் எண்ணிக்கை - 10
- ❖ ஏனைய கட்சிகளும் சுயேச்சை குழுக்களும் பெற்ற ஆசனங்களின் எண்ணிக்கை - 20

இத்தேர்தலில் அரசாங்கத்தை அமைக்கக்கூடிய அளவிற்கு எந்தவொரு கட்சியும் பெரும்பான்மையைப் பெற்றிராத பொழுதிலும் சமஷ்டிக் கட்சி, மற்றும் சில சிறு கட்சிகளையும் இணைத்துக் கொண்டு ஐக்கிய தேசியக் கட்சி கூட்டரசாங்கம் ஒன்றினை அமைத்தது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தலைவரான டட்லி சேனாநாயக்க அவர்கள் மூன்றாவது முறையாகப் பிரதம மந்திரியானார். இந்த அரசாங்கம் குறிப்பிட்ட காலம் வரை (ஐந்து ஆண்டுகள்) தனது ஆட்சியைத் தக்கவைத்துக் கொண்டமை சிறப்பம்சமாகும்.

6.3 1972 ஆம் ஆண்டு முதலாவது குடியரசு யாப்பினை அறிமுகம் செய்தலும் இலங்கை குடியரசாதலும்

1972 ஆம் ஆண்டு வரை பிரித்தானியரால் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்ட சோல்பரி அரசியல் யாப்பு இந்நாட்டில் நடைமுறையில் இருந்து வந்தது. இந்த யாப்பின் கீழ் பிரித்தானிய அரசியை இலங்கையின் அரச தலைவியாக ஏற்றுக் கொண்டமை, சட்டங்கள் இயற்றும்போது பாராளுமன்றத்திற்குப் பல்வேறு கட்டுப்பாடுகள் இருந்தமை என்பவற்றால் இலங்கையர் பெற்ற சுதந்திரம் முழுமையற்றது என்ற கருத்து நிலவியது. இதனால் 1950 களிலிருந்து அரசியல்வாதிகள், புத்திஜீவிகள், எழுத்தாளர்கள், விமர்சகர்கள் போன்ற பல்வேறு பிரிவினரால் புதிய அரசியல் யாப்பினை வரைய வேண்டியதன் தேவை உணர்த்தப்பட்டது. எனினும் சோல்பரி யாப்பினை மாற்றியமைப்பதற்கு சட்ட வரையறை காணப்பட்டதால் 1972 ஆம் ஆண்டு வரை அதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை.

1970 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலின்போது ஐக்கிய முன்னணி முன்வைத்த கொள்கை வெளியீட்டின் மூலம் புதிய அரசியல் யாப்பைத் தயாரிக்க குழுவாகச் செயற்படுவதற்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கும்படி மக்களிடம் கோரிக்கை விடுத்தனர். இதற்கமைய பொதுத் தேர்தலில் கூட்டு முன்னணி 2 / 3 பெரும்பான்மை ஆசனங்களைப் பெற்றுக் கொண்டதுடன் அதன் மூலம் புதிய அரசியல் யாப்பினைத் தயாரிக்க வேண்டிய நடவடிக் கைகளை மேற்கொண்டது. அந்த அரசாங்கத்தின் பிரதம மந்திரியாக இருந்த திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க அவர்களின் கீழ் பாராளு மன்ற யாப்பு உருவாக்கக் குழு ஒன்று கூடி 1972 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 22 ஆந் திகதி புதிய யாப்பு சட்டரீதியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இது முதலாவது குடியரசு யாப்பு எனப்படும். இந்த யாப்பின் மூலம் இதுவரை இருந்த முழுமையான சுதந்திரத்திற் கான தடை நீக்கப்பட்டு இலங்கை குடியரசானது.

1972 ஆம் ஆண்டு வரை இலங்கையின் பிரதமர்கள்

டீ.எஸ் சேனாாநாயக்க
1947 - 52

டட்லி சேனாநாயக்க
1952 - 53
1960 மார்ச் - ஜுலை
1965 - 1970

சேர் ஜோன் கொத்தலாவல
1953 - 1956

எஸ். டபிள்யு. ஆர். டீ பண்டாரநாயக்க
1956 - 1959

டபிள்யு - தஹாநாயக்க
1959 - 60

சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க
1960 - 1965
1970 - 1972
1972 - 1977
1994 - 2000

1972 ஆம் ஆண்டு குடியரசு அரசியல் யாப்பின் பிரதான இயல்புகள்

தேசிய அரசுப் பேரவை

1972 ஆம் ஆண்டு குடியரசு யாப்புக்கு அமைய பாராளுமன்றம் எனும் சட்டமியற்றும் நிறுவனம் தேசிய அரசுப் பேரவை எனப்பட்டது. இது பொதுத் தேர்தலில் மக்களால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளை மாத்திரம் கொண்ட நிறுவனமாகும். எனவே அது ஒற்றைச் சட்டசபை எனக் கூறலாம். தேசிய அரசுப் பேரவையில் 168 உறுப்பினர்கள் அடங்குவர். சட்டமியற்றும் முழு அதிகாரமும் அந்த சபைக்கு உண்டு. அதன் பதவிக்காலம் 6 வருடங்களாகும். தேசிய அரசுப் பேரவையின் செயற்பாடுகளில் சில பின்வருமாறு,

- சட்டமியற்றுதல்
- நிதி நிருவாகம்
- நிறைவேற்று நிருவாகம்

ஜனாதிபதிப் பதவி

சோல்பரி யாப்பிற்கமைய செயற்படுத்தப்பட்ட ஆளுநர் நாயகம் பதவிக்குப் பதிலாக 1972 ஆம் ஆண்டு யாப்பின்படி ஜனாதிபதி பதவி அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இதுவரை காலமும் ஆளுநர் நாயகம் பிரித்தானிய முடியின் பிரதிநிதியாக செயற்பட்ட போதிலும் 1972 ஆம் ஆண்டு யாப்பின்படி ஜனாதிபதி இலங்கை மக்களின் தலைவராவார். பிரதம மந்திரியால் ஜனாதிபதி நியமிக்கப்படுவதுடன் அதற்கென அவர் இலங்கைப் பிரசை ஒருவரை நியமிக்கவும் வேண்டும். இதுவரை தேசாதி பதிக்கு உரியதாக இருந்த அதிகாரங்கள் புதிய யாப்பின்படி ஜனாதிபதிக்கு உரியதாகின. ஜனாதிபதி பிரதம மந்திரியின் ஆலோசனைக்கு அமைய அந்த அதிகாரங்களை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியிருந்தது. இதன் காரணமாக 1972 யாப்பின்கீழ் ஜனாதிபதி பெயரளவு நிருவாகி எனும் நிலையைப் பெற்றார். அவரது பதவிக் காலம் 4 வருடங்களாகும். அக்காலப்பகுதியில் ஆளுநர் நாயகமாக இருந்த வில்லியம் கொபல்லாவ அவர்கள் இந்நாட்டின் முதலாவது ஜனாதிபதியானார்.

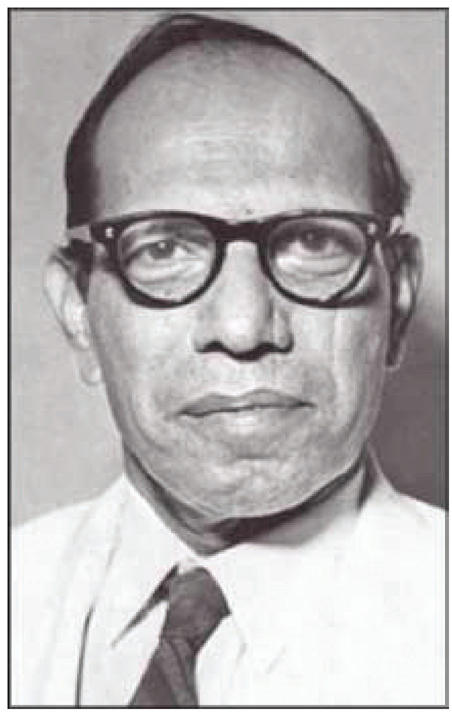

உரு 6.4 திரு வில்லியம் கொபல்லாவ அவர்கள்

பிரதமரின் தலைமையிலான அமைச்சரவை

1972 ஆம் ஆண்டு குடியரசு யாப்பின் கீழ் நிறைவேற்று அதிகாரம் என்னும் சட்டத்தை அமுலாக்கும் அதிகாரம் பிரதமரின் தலைமையிலான அமைச்சரவையைச் சார்ந்ததாக இருந்தது. இது உண்மையான நிறைவேற்று அதிகாரம் எனப்பட்டது. அமைச்சரவையின் தலைமைத்துவம் பிரதம மந்திரிக்கு உரித்தானது. தேசிய அரசுப் பேரவையின் நம்பிக்கைக்கு உரிய ஒருவர் ஜனாதிபதியால் பிரதம மந்திரியாக நியமிக்கப்பட்டார். ஜனாதிபதியால் பிரதம மந்திரியின் ஆலோசனைக்கு அமைய ஏனைய அமைச்சர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். பிரதம மந்திரியின் தலைமையிலான அமைச்சரவை தேசிய அரசுப் பேரவைக்குக் கூட்டுப் பொறுப்புடன் செயற்பட வேண்டியது சிறப்பம்சமாகும்.

நீதிமன்றம்

உரு 6.5 உச்ச நீதிமன்றம்

1972 ஆம் ஆண்டு முதலாவது அரசியல் யாப்பின்கீழ் நீதியை நிலைநாட்டுவதற்காக நீதிமன்றத் தொகுதி நிறுவப்பட்டது. அவை பின்வருமாறு,

உச்ச நீதிமன்றம்
உயர் நீதிமன்றம்
மாவட்ட நீதிமன்றம்
மஜிஸ்ரேட் நீதிமன்றம் (நீதவான் நீதிமன்றம்)
அரசியல் அமைப்பு நீதிமன்றம்

1972 ஆம் ஆண்டு குடியரசு யாப்பின்படி உயர் நீதிமன்ற நிறுவனங்களாக உச்ச நீதிமன்றமும் உயர் நீதிமன்றமும் விளங்கின. சோல்பரி அரசியல் யாப்பின்கீழ்

இந்நாட்டின் மேன்முறையீட்டு வழக்குகளை விசாரணை செய்யும் அதிகாரம் கோமறைக் கழகத்திற்கு இருந்த போதிலும் 1972 ஆம் ஆண்டு யாப்பின்படி அந்த அதிகாரம் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு வழங்கப்பட்டது.

மாவட்ட நீதிமன்றத்திற்கு அனைத்து விதமான சிவில் வழக்குகளையும் விசாரணை செய்யும் அதிகாரம் உரித்தானதுடன் அனைத்துக் குற்றவழக்குகளையும் விசாரிக்கும் அதிகாரம் மஜிஸ்ரேட் நீதிமன்றத்திற்கு வழங்கப்பட்டது.

❖ பாராளுமன்றத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்படும் சட்ட மூலங்கள் அரசியல் யாப்புக்கு ஏற்புடையனவா என்பதைப் பரிசீலிக்கும் பொருட்டு அரசியல் அமைப்பு நீதி மன்றம் நிறுவப்பட்டது.

6.4 1978 ஆம் ஆண்டு இரண்டாவது குடியரசு அரசியல் யாப்பு

1973 ஆம் ஆண்டு டட்லி சேனாநாயக்க அவர்கள் மரணமடைந்த பின்னர் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தலைவராக விளங்கியவர் ஜே. ஆர். ஜெயவர்தன அவர்களாவார். அவரது தலைமையின் கீழ் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி 1977 ஆம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தலை எதிர்நோக்கியதுடன் தேசிய அரசப் பேரவையில் 5/6 பெரும்பான்மை ஆசனங்களை அக்கட்சி பெற்றுக்கொண்டது. அதில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி 18 ஆசனங்களைப் பெற்று பிரதான எதிர்க் கட்சியாகத் திகழ்ந்தது. அதன் தலைவரான திரு அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் அப்போதைய பாராளுமன்றத்தில் பிரதான எதிர்க் கட்சித் தலைவரானார். அதுவரை பிரபல கட்சியாக விளங்கிய ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி எட்டு ஆசனங்களை மாத்திரமே பெற்றது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சி பெற்ற அமோக வெற்றியை அடிப்படையாகக் கொண்டு புதிய அரசியல் யாப்பினைத் தயாரிப்பதற்கு நடவடிக்கையை மேற்கொண்டனர். 1978 ஆம் ஆண்டு முதல் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டு வந்த அது இரண்டாம் குடியரசு யாப்பு எனப்பட்டது.

உரு 6.6 திரு அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள்

1978 ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பிற்கு அமைய இலங்கை ஸ்ரீலங்கா ஜனநாயக சோசலிசக் குடியரசு என அழைக்கப்பட்டது. இதுவரை நடைமுறையில் இருந்த யாப்புக்களைப் போன்று சட்டவாக்க அதிகாரம் எனப்படும் சட்டமியற்றும் அதிகாரம் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் ஒரே நிறுவனம் பாராளுமன்றம் மட்டுமன்றி மக்கள் தீர்ப்பின் அல்லது மக்கள் கருத்துக் கணிப்பின்போது மக்களுக்கும் அந்த அதிகாரம் உண்டெனக் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது சிறப்பம்சமாகும்.

1978 ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பின் பிரதான அம்சங்கள்

நிறைவேற்று அதிகாரமுடைய ஜனாதிபதிப் பதவி

இதுவரை இருந்த பெயரளவிலான அதிகாரமுடைய ஜனாதிபதி பதவிக்குப் பதிலாக நிறைவேற்று அதிகாரமுடைய ஜனாதிபதி முறை அறிமுகம் செய்யப்பட்டமை 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பின் பிரதான அம்சமாகும்.

1978 ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பிற்கு அமைய ஜனாதிபதி இலங்கையின் அரசியல் தலைவராகவும் நிறைவேற்றுத் தலைவராகவும் அரசாங்கத்தின் தலைவராகவும் முப்படைகளின் தலைவராகவும் இருக்கிறார். இதற்கமைய ஜனாதிபதிப் பதவி நிறைவேற்று அதிகாரமுடைய அரசாங்கத்தின் உயர்ந்த நிறைவேற்றுப் பதவியாகும்.

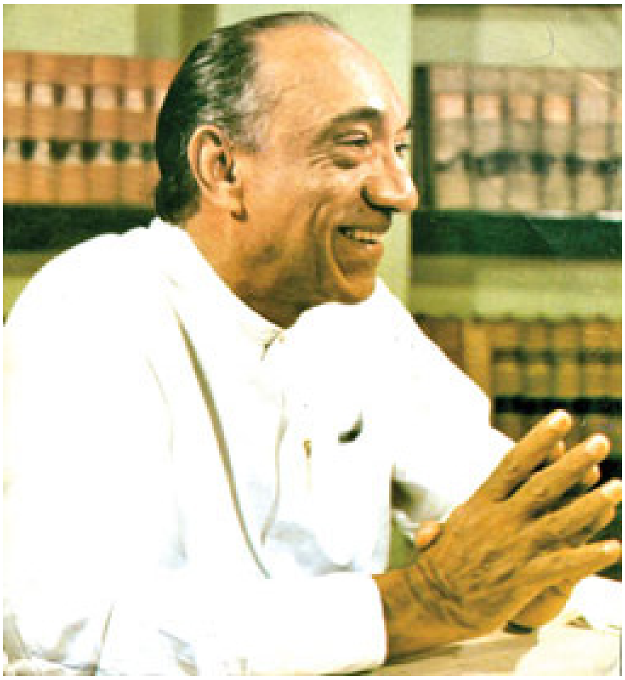

உரு 6.7 இலங்கையின் முதலாவது நிறைவேற்று அதிகாரமுடைய ஜனாதிபதி ஜே. ஆர். ஜயவர்தன அவர்கள்

ஜனாதிபதி பொதுமக்களின் வாக்குகளின் மூலம் தெரிவு செய்யப்படுவதோடு இதற்கெனத் தனியான ஜனாதிபதித் தேர்தல் நடைபெறும். ஆரம்பத்தில் ஜனாதிபதியின் பதவிக் காலம் ஆறு வருடங்களாக இருந்த போதிலும் அரசியல் யாப்பில் செய்யப்பட்ட 19 வது சீர்திருத்தத்தின் பின்னர் அது ஐந்து வருடங்களாகக் குறைக்கப் பட்டது.

ஜனாதிபதிக்கு சட்ட, நிருவாக, நீதித் துறைகளில் பரவலாக அதிகாரங்கள் உள்ளன. பாராளுமன்றத்தின் அங்கத்தவராக அவர் இல்லாத போதிலும் பாராளுமன்றம் தொடர்பான ஏராளமான அதிகாரங்கள் அவருக்கு உண்டு. அவற்றில் சில பின்வருமாறு,

- ❖ பாராளுமன்றத்தைக் கூட்டுதல், ஒத்தி வைத்தல், கலைத்தல்
- ❖ பாராளுமன்றத்தின் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்குதல்.
- ❖ அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளைப் பாராளுமன்றத்திற்குச் சமர்ப்பித்தல்.
- ❖ எச்சந்தர்ப்பத்திலும் பாராளுமன்றத்தின் கூட்டங்களில் பங்கேற்றலும் பாராளுமன்றத்தில் உரை நிகழ்த்துதலும்.

ஜனாதிபதிக்கு உரித்தான நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் சில பின்வருமாறு

- பிரதம மந்திரியை நியமித்தல்.
- அமைச்சரவையை நியமித்தலும் அவர்களுக்குப் பொறுப்புக்களை அளித்தலும்
- அரசாங்கத்தின் உயர் அதிகாரிகளை நியமித்தல்.
- அமைச்சரவையின் தலைவராகச் செயற்படல்.
- பிரதம நீதிபதி உட்பட உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஏனைய நீதிபதிகளை நியமித்தல்.
- மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் தலைவரையும் ஏனைய நீதிபதிகளையும் நியமித்தல்.
- நீதிச்சேவை ஆணைக்குழுவை நியமித்தல்.
- குற்றவாளிகளுக்கு மன்னிப்பு வழங்குதல்.

இவை தவிர அரச தலைவர் என்ற ரீதியில் ஜனாதிபதிக்குப் பல பொறுப்புக்கள் உள்ளன. அவற்றில் சில பின்வருமாறு :

- தேசிய விழாக்களுக்குத் தலைமை தாங்குதல்
- தேசிய இலச்சினையை வைத்திருத்தல், முத்திரையிட்டுக் கையெழுத்திட வேண்டிய ஆவணங்களில் கையெழுத்திடல்.
- சர்வதேச ரீதியாகக் குடியரசைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துதல்
- வெளிநாட்டுத் தூதுவர்களை நியமித்தலும் இந்நாட்டுக்கு வரும் தூதுவர்களை வரவேற்றலும்.

பிரதம மந்திரியும் அமைச்சரவையும்

1978 ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பின் கீழ் நிறைவேற்று அதிகாரமுடைய ஜனாதிபதி தவிர நிறைவேற்று அதிகாரத்தின் ஒரு பிரிவாக அமைச்சரவையும் செயற்படுகிறது. ஜனாதிபதி அமைச்சரவையின் தலைவராக இருப்பதுடன், பிரதம மந்திரியையும் ஏனைய அமைச்சர்களையும் நியமிப்பது ஜனாதிபதியின் கடமையாகும். 1972 ஆம் ஆண்டு யாப்பில் பிரதம மந்திரிக்கு இருந்த அதிகாரங்கள் இந்த யாப்பில் ஜனாதிபதிக்கு உரித்தாக உள்ளமை சிறப்பம்சமாகும். பாராளுமன்றத்தால் பிறப்பிக்கப்படும் சட்டங்களை செயற்படுத்துவது அவ்வவ் அமைச்சர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுதல் அமைச்சர்களின் கடமைகளுக்கு உதாரணமாகும்.

பாராளுமன்றம்

1978 ஆம் ஆண்டு 2 ஆம் குடியரசு அரசியல் யாப்பிற்கு அமைய நிறுவப்பட்ட சட்ட வாக்கம் எனும் சட்டமியற்றும் நிறுவனம் பாராளுமன்றம் எனும் பெயரைப் பெற்றது. மக்கள் பிரதிநிதிகளை மாத்திரம் கொண்ட ஒரு ஒற்றைமன்றமாக 225 அங்கத்தவர் களைக் கொண்டிருந்தது. அதில் 196 பேர் விகிதாசார முறையில் மக்கள் வாக்கு மூலம்

தெரிவு செய்யப்படுவதோடு 29 பேர் தேசியப் பட்டியலிலிருந்து தெரிவுசெய்யப்படுவர். பொதுத் தேர்தலில் ஒவ்வொரு கட்சியும் பெற்ற மொத்த வாக்குகளின் விகிதத் திற்கு ஏற்ப தேசியப் பட்டியிலில் இருந்து பிரதிநிதிகள் தெரிவுசெய்யப்படுவர். பாராளுமன்றத்தின் உத்தியோகபூர்வ காலம் ஆறு வருடங்களாகும். (19 ஆவது சட்டச் சீர்திருத்தத்தின் பின்னர் 5 வருடங்களாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது)

- ❖ சட்டமியற்றுதல்
- ❖ நிதி நிருவாகம்
- ❖ ஜனாதிபதிக்கு எதிராகக் குற்றப் பிரேரணையை முன்வைத்தல்
- ❖ பொதுமக்களின் இன்னல்களை முன்வைத்தல் என்பன பாராளுமன்றத்தின் செயற்பாடுகளுக்கு உதாரணங்களாகும்.

நீதிமன்றங்கள்

1978 ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பில் நீதியை நிலைநாட்டுவதற்காக நீதிமன்றத் தொகுதி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அது பின்வருமாறு :

உச்ச நீதிமன்றம்
மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம்
உயர் நீதிமன்றம் / மேல் நீதிமன்றம்
மாவட்ட நீதிமன்றம்
குடும்ப நீதிமன்றம்
மஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றம் (நீதவான் நீதிமன்றம்)
ஆரம்ப நீதிமன்றம்

உச்ச நீதிமன்றமும் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றமும் தவிர ஏனையவை ஆரம்ப கட்ட நீதிமன்றங்களாகும். உச்ச நீதிமன்றத்திற்கோ மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றங்களுக்கோ முன்வைக்கப்படாத வழக்குகள் ஆரம்பத்திலேயே விசாரிக்கப்படும் நீதிமன்றங்கள் ஆரம்ப நீதிமன்றங்கள் எனப்படும்.

இலங்கையில் உயர்ந்ததும் இறுதியானதுமான நீதிமன்றம் உச்ச நீதிமன்றமாகும். இது பிரதம நீதிபதியைத் தலைவராகக் கொண்டு, ஆறுக்குக் குறையாத, பத்திற்கு மேற்படாத வேறு நீதிபதிகளையும் கொண்டதாகும். பிரதம நீதிபதியும் ஏனைய நீதிபதிகளும் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவர்.

உச்ச நீதிமன்றத்தின் செயற்பாடுகள் சில பின்வருமாறு :

- ❖ அடிப்படை உரிமை பற்றிய வழக்குகளைத் தீர்த்தல்
- ❖ ஜனாதிபதிக்கு எதிராகப் பாராளுமன்றத்தால் கொண்டு வரப்படும் குற்றப் பிரேரணையை விசாரித்தல்.

❖ தேர்தல் முறையீடுகள் தொடர்பான வழக்குகளை விசாரித்தல்
❖ இறுதி மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றமாகச் செயற்படுதல்.

கீழ்மட்ட நீதிமன்றங்களால் வழங்கப்படும் தீர்ப்புகளுக்கு எதிராக முன்வைக்கப்படும் முறையீட்டு வழக்குகளை விசாரிக்கும் அதிகாரம் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தைச் சார்ந்ததாகும்.

அடிப்படை மனித உரிமை

1978 ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பின் மூன்றாம் அத்தியாயத்தில் அடிப்படை உரிமை பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளதோடு 1972 ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பினைவிட அது விரிவாக தரப்பட்டுள்ளமை சிறப்பம்சமாகும். யாப்பில் கூறப்பட்டுள்ள உரிமைகளில் சில பின்வருமாறு :

❖ பேசுவதற்கும் சுதந்திரமாகக் கருத்து வெளியிடுவதற்குமான உரிமை
❖ விரும்பிய தொழிலைச் செய்வதற்கான உரிமை
❖ விரும்பிய மதத்தைப் பின்பற்றுவதற்கான உரிமை
❖ இம்சையிலிருந்து விடுபடுவதற்கான உரிமை
❖ சட்டத்தின் முன் சமமாக மதிக்கப்படக்கூடிய உரிமை

ஏதேனும் காரணத்தால் மனித உரிமை மீறப்படுமாயின் எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றி 1972 ஆம் ஆண்டு யாப்பில் குறிப்பிடப்படவில்லை. இக்குறையை நீக்குவதற்கு அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் உச்ச நீதிமன்றத்தினையோ, ஒம்புட்ஸ்மனின் (குறைகேள் அதிகாரி) உதவியையோ நாடலாமென 1978 ஆம் ஆண்டு யாப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

6.5 சுதந்திரத்தின் பின்னர் இலங்கையின் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள்

பிரித்தானியரது ஆட்சிக் காலத்தில் இலங்கையின் பொருளாதாரம் ஆங்கிலேயரது தேவைகளை நிறைவுசெய்யும் நோக்கில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருந்தது. 1948 ஆம் ஆண்டு நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பின்னர் ஆட்சிக்கு வந்த அரசியல்வாதிகளுக்கு நாட்டின் பொருளாதாரத்தை இந்நாட்டு மக்களின் தேவைகளை பூர்த்திசெய்யும் வகையில் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டிய பொறுப்பு ஏற்பட்டது. இதனால் 1948 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் ஆட்சிக்கு வந்த அனைத்து அரசாங்கங்களும் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்கான பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டன. அதற்கமைய விவசாயம், கைத்தொழில் என்பவற்றை முன்னேற்றுதல், நாட்டின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துதல், சமூக நலனோம்பல் செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளல் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் பல்வேறு வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுத்துச் சென்றுள்ளன.

நெற்பயிர்ச் செய்கை

பிரித்தானியரது ஆட்சியில் 1931 ஆம் ஆண்டு வரை பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கை ஏற்றுமதியில் அரசாங்கம் முக்கிய கவனம் செலுத்தியதால் நெற்பயிர்ச்செய்கை வீழ்ச்சியடைந்தது. இதனால் டொனமூர் சீர்திருத்தம் நிகழ்ந்த காலத்தில் நாட்டிற்குத் தேவையான அரிசி உட்பட ஏனைய உணவுப் பொருள்களில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருந்தது.

1931 - 1947 ஆண்டு காலப்பகுதியில் விவசாய அமைச்சராக இருந்த டீ.எஸ். சேனா நாயக்க அவர்கள் நெற்பயிர்ச்செய்கையின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்து அதன் வளர்ச் சிக்கான நடவடிக்கையை மேற்கொண்டார். 1948 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் இந்நாட்டின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் பொறுப்பு இலங்கையருக்கே வழங்கப்பட்டமையால் ஆட்சிக்கு வந்த அனைத்து அரசாங்கங்களும் நெற்பயிர்ச் செய்கையின் வளர்ச்சிக் கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டன. விவசாய வளர்ச்சிக்கும் விவசாயிகளின் முன்னேற்றத்திற்கும் மேற்கொள்ளப்பட்ட செயற்பாடுகள் பின்வருமாறு :

- ❖ உலர் வலயத்தில் விவசாயக் குடியேற்றங்களை அமைத்தல்.
- ❖ மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டத்தை செயற்படுத்துதல்.
- ❖ நெல் ஆராய்ச்சி நிலையங்களை நிறுவி புதிய நெல்லினங்களை விவசாயிகளுக்கு அறிமுகம் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்தல்.
- ❖ விவசாய சேவை மத்திய நிலையங்களை நிறுவுதல், உத்தரவாத விலை முறையை அறிமுகம் செய்தல்.
- ❖ அரசாங்க வங்கிகள் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கடன் வசதிகள் வழங்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல.

டீ. எஸ். சேனாநாயக்கவால் சுதந்திரத்திற்கு முன்னர் ஆரம்பிக்கப்பட்ட விவசாய குடியேற்றத் திட்டங்களை நிறுவும் செயற்றிட்டம் சுதந்திரத்தின் பின்னரும் முன் னெடுத்துச் செல்லப்பட்டது. ஈர வலயத்திலிருந்து மக்களைத் தெரிவுசெய்து உலர் வலயத்தில் அவர்களுக்கு நிலம் வழங்கி குடியேற்றியமை இத்திட்டத்தின் மூலம் செயற்படுத்தப்பட்டது. குடியேற்றத்திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் நோக்கங்கள் சில பின்வருமாறு :

- ❖ நாட்டின் உணவு உற்பத்தியை அதிகரித்தல்
- ❖ உலர் வலயத்தின் பண்டைய குளங்கள், நீர்ப்பாசனம் என்பனவற்றைப் புதுப்பித்து அவற்றைப் பொருளாதார அபிவிருத்திக்குப் பயன்படுத்துதல்
- ❖ ஈரவலயத்தில் அதிகரித்து வரும் சன நெருக்கடியையும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தையும் குறைத்தல்.
- ❖ சுதந்திரத்திற்கு முன்னரும் பின்னரும் இந்நாட்டில் பல விவசாயக் குடியேற்றங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. தேவஹுவ, கல்லோயா, கந்தளாய், இரணைமடு, மின்னேரி, மினிப்பே, பதவியா, இராஜாங்கனை என்பன அவற்றில் சிலவாகும்.

விவசாயக் குடியேற்றங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் பின்னர் பண்டைய குளங்கள், கால்வாய்கள் என்பனவற்றைப் புனரமைப்புச் செய்வதிலும் நீர்ப்பாசனத்தை மேற்கொள்வதிலும் நாட்டில் பெரும் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. 1949 ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கல்லோயா அபிவிருத்தித் திட்டம் அவ்வாறு புதிதாக மேற்கொள்ளப் பட்ட நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். பல வேலைத்திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக நிறுவப்பட்ட முதலாவது பலநோக்குத் திட்டம் இதுவாகும்.

மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டம்

சுதந்திரத்தின் பின்னர் ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கங்கள் இந்நாட்டின் நெற்பயிர்ச்செய் கையை விருத்தி செய்யவும் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யவும் ஆரம்பித்த அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டம் சிறப்பான இடத்தினைப் பெறுகின்றது. பல கிளை நதிகளைக் கொண்ட மகாவலி கங்கையின் நீரை நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்குப் பயன்படுத்துவதே இந்த அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இதன் நோக்கங்களில் சில பின்வருமாறு,

உரு 6.8 விக்டோரியா நீர்த்தேக்கம்

- உலர் வலயத்தின் விவசாய நடவடிக்கைகளுக்குத் தேவையான நிரந்தர நீர் வசதியை வழங்குதல்.
- மின்சாரத்தை உற்பத்திசெய்தல்.
- புதிய குடியேற்றத் திட்டங்களை அமைப்பதன் மூலம் காணி அற்ற மக்களுக்கு காணிகளை வழங்குதலும் உணவுப் பயிர்ச்செய்கையை விரிவடையச் செய்தலும் திருப்திகரமான விவசாயப் பரம்பரையை உருவாக்குதலும்.

- ❖ நன்னீர் மீன்களின் உற்பத்தியை அதிகரித்தல்.
- ❖ வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்துதல்.

மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டத்தை செயற்படுத்தும் முதல் நிலையாக 1970 ஆம் ஆண்டு மகாவலி கங்கைக்குக் குறுக்காக அணைகட்டி பொல்கொல்ல திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதன் மூலம் கலா ஓயா, நாச்சதுவ வாவி, நுவர வாவி போன்ற பல வாவிகளுக்கு நீரை வழங்குவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டது.

ஆரம்பத்தில் முப்பது வருடங்களில் முடிப்பதற்கு எதிர்பார்க்கப்பட்ட மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டம் 1977 ஆம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்த ஜே. ஆர். ஜெயவர்தன அவர்களின் அரசாங்கத்தின் ஆலோசனைப்படி ஆறு ஆண்டுகளில் முடிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. விக்டோரியா, ரந்தெனிகல, ரன்டெம்பே, கொத்மலை, உல்ஹிட்டிய, ரத்கிந்த, மாதுறுஓயா முதலான பாரிய திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டதுடன் அதன்கீழ் பல விவசாய அபிவிருத்திப் பிரதேசங்கள் உருவாகின. மகாவலி கங்கையின் நீரைப் புதிய நீர்த்தேக்கங்களில் சேகரித்து மின்சாரத்தை உற்பத்திசெய்வதுடன், உலர் வலயத்தில் அதுவரை பயிர்செய்யப்பட்ட நிலங்களுக்கும் புதிய நிலங்களுக்கும் நீரை வழங்கக்கூடியதாக இருந்தது.

கைத்தொழிலில் ஏற்பட்ட அபிவிருத்தி

1931 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் இலங்கையின் கைத்தொழில்துறை தேயிலை, இறப்பர், தென்னை என்பவற்றின் உற்பத்திக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருந்தது. தேயிலைக் கொழுந்தின் மூலம் தேயிலையும், இறப்பர் பாலின் மூலம் ஷீட், இறப்பர் பொருள்கள் என்பனவும், தென்னையின் மூலம் கொப்பரா, தேங்காய் எண்ணெய் போன்றவையும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டமை இதற்கு உதாரணங்களாகும். துணி நெசவு, பெருந்தோட்டங்களுக்குத் தேவையான உபகரணங்கள் செய்தல் என்பவற்றிற்காக சிறு கைத்தொழில்களும் காணப்பட்டன. இவை தவிர மரபு ரீதியாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த மட்பாண்டங்கள் வனைதல், பிரம்பினால் பொருள்கள் தயாரித்தல் போன்ற குடிசைக் கைத்தொழில்களும் ஏனைய சிறு கைத்தொழில்கள் பலவும் காணப்பட்டன. கைத்தொழிலில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் காணப்படாமையால் நாட்டிற்குத் தேவையான பொருள்கள் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.

இரண்டாம் உலக மகா யுத்தம் நடைபெற்ற 1939 -1945 காலப்பகுதியில் பொருள்களை இறக்குமதி செய்தல் சிரமமாக இருந்தது. இதனால் இந்நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான பீங்கான் பொருள்கள், கடதாசி, சவர்க்காரம், வாசனைப் பொருள்கள் என்பனவற்றைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள் இங்கு ஆரம்பமாகின. எனினும் யுத்தம் முடிவுற்ற பின்னர் வெளிநாட்டு கப்பற் போக்குவரத்து சீரடைந்தமையால் மீண்டும் வெளிநாட்டு பொருள்கள் இலங்கைக்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. நவீன தொழினுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி உற்பத்தி செய்யப்பட்ட வெளிநாட்டுப் பொருள்களுடன் உள்நாட்டுப் பொருள்கள் போட்டியிட முடியாமையால் இந்நாட்டுக் கைத்தொழில் படிப்படியாக வீழ்ச்சி அடைந்தது.

சுதந்திரத்தின் பின்னர் இந்நாட்டின் முதலாவது அரசாங்கத்தால் கைத்தொழில், மீன்பிடி நடவடிக்கைகளுக்காக அமைச்சொன்றும் திணைக்களமொன்றும் நிறுவப்பட்டன. இக்காலகட்டத்தில் அரசாங்கம் பின்பற்றிய கொள்கைகளுக்கு அமைய சீமெந்து, கடதாசி, இரசாயன உரம், சீனி, இரும்பு, உருக்கு போன்ற பாரிய கைத்தொழில்கள் அரசாங்கத்தின் கீழ் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நிலை இருந்ததால் பாரிய கைத்தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு தனியாருக்கு இருந்த வாய்ப்புக் குறைந்தது. பாரிய கைத்தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கத்திடம் தேவையான மூலதனம் இல்லாமையால் சுதந்திரம் அடைந்து ஐந்து வருடங்கள் செல்லும் வரை கைத்தொழில் துறையில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் காணப்படவில்லை.

எனினும் இக்காலகட்டத்தில் காங்கேசன்துறை சீமெந்து தொழிற்சாலையை நிறுவ அரசாங்கத்தால் இயலுமானதாக இருந்தது.

இலங்கைக்கு வந்த உலக வங்கியின் பிரதிநிதிகளின் குழுவொன்று இந்நாட்டின் அபிவிருத்தி நடவடிக்கை தொடர்பாக ஆராய்ந்து 1952 ஆம் ஆண்டு அறிக்கை ஒன்றினை முன்வைத்ததுடன் பாரிய அளவிலான கைத்தொழில்களை ஆரம்பிப்பதை விட சிறிய, நடுத்தர அளவிலான கைத்தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென விதந்துரைத்தது. அரசாங்கத்தின் வர்த்தக விவசாயம் தொடர்பாக ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும்படி அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட மற்றுமொரு ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை 1953 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. கைத்தொழில் அபிவிருத்தியில் அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கொள்கைகள் சில அதிலும் விரிந்துரைக்கப்பட்டிருந்தன. இதற்கமைய அரசாங்கத்தின் கைத்தொழில் கொள்கைகள் 1954 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டன. பாரிய கைத்தொழில்களுக்குப் பதிலாக சிறு கைத்தொழில்களை ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் முன்வந்ததுடன் ஏனைய கைத்தொழில்களை ஆரம்பிக்கத் தனியாருக்கு ஊக்கமளிக்கும் கொள்கையும் அதில் இடம்பெற்றது. இவ்வாறு நிறுவப்படும் கைத்தொழில் துறைகளுக்கு வெளிநாட்டு முதலீடுகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் அரசாங்கத்தின் கொள்கை 1955 ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட வெள்ளை அறிக்கையின் மூலம் தெளிவுபடுத்தப்பட்டது. இதற்கமைய இந்நாட்டின் கைத்தொழில் துறையில் முதலீடு செய்யத் தனியார் துறைக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. 1956 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் கைத்தொழிற் துறையில் வெளிப்படையாகத் தெரியும் சந்தர்ப்பங்கள் சில பின்வருமாறு :

- ❖ 1959 ஆம் ஆண்டு முதலாவது கைத்தொழில் பேட்டை ஏக்கலையில் நிறுவப்படல்.
- ❖ 1960 ஆம் ஆண்டு இரத்மலானையில் கைத்தொழில் பேட்டை நிறுவப்படல்.
- ❖ 1958 - 1968 வரையிலான பத்து வருடத் திட்டத்தின்கீழ் அரசாங்கத்தினால் இரும்பு, உருக்கு, ஒட்டுப்பலகை, சீனி முதலான கைத்தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.
- ❖ 1970 - 1977 ஆண்டு காலப்பகுதியில் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருள்களுக்குப் பதிலாக அவற்றிற்கான பிரதியீட்டுப் பொருள்களை இலங்கையில் உற்பத்திசெய்தமையால் குடிசைக் கைத்தொழில்களும் சிறு கைத்தொழில்களும் வளர்ச்சியடைந்தன.

1977 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் ஏற்றுமதி தொடர்பான கைத்தொழில் வளர்ச்சியின் பொருட்டு முதலீட்டாளர்களை வரவழைத்தமை, தனியார் துறையை ஊக்குவிப் பதற்குப் பின்பற்றப்பட்ட கொள்கைகள் என்பவற்றால் ஆடைக் கைத்தொழில் மற்றும் ஏற்றுமதி தொடர்பான கைத்தொழில்களும் விரைவாக முன்னேற்றம் கண்டன.

கல்வி அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள்

சுதந்திரத்தின் பின்னரான நாற்பது ஆண்டுகளில் தெற்காசியாவில் ஏனைய நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் கல்வி நடவடிக்கையிலும் எழுத்தறிவிலும் இலங்கை குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தை அடைந்துள்ளது. இதற்கான முக்கிய காரணமாக இருப்பது பாலர் வகுப்பு முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை இலவசக் கல்வித் திட்டம் இலங்கையில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டமையாகும். சி. டபிள்யூ. டபிள்யூ. கன்னங்கர அவர்களால் அறிமுகம் செய்துவைக்கப்பட்ட இலவசக் கல்விக் கொள்கையை, சுதந்திரத்திற்குப் பின் வந்த அனைத்து அரசாங்கங்களும் தொடர்ந்து செயற்படுத்தி வந்துள்ளன.

உரு 6.9 பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

சுதந்திரத்தின் பின்னர் கல்வித்துறையின் முன்னேற்றத்திற்காக அரசாங்கங்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் சில கீழே தரப்பட்டுள்ளன :

- ❖ அரசாங்கப் பாடசாலைகளை நிறுவுதலும் கல்வி விருத்திக்குப் பணம் செலவிடுதலும்.
- ❖ பாடத்திட்ட அபிவிருத்தியும் ஆசிரியர் பயிற்சி நடவடிக்கைகளை நவீனப் படுத்தலும்.

- ❖ பாடசாலைகளில் விஞ்ஞான ஆய்வுகூட வசதிகளையும் நூலக வசதிகளையும் மேற்கொள்ளல்.
- ❖ மாணவர்களின் நலன்புரி வசதிகளை மேம்படுத்தல், இதன் பொருட்டு பகல் உணவு, பாடநூல்கள், சீருடை, வைத்திய, பல் வைத்திய வசதி என்பவற்றை மாணவர்களுக்கு இலவசமாக வழங்க நடவடிக்கை எடுத்தமை, நியாயமான முறையில் போக்குவரத்து வசதிகளையும் வழங்கியுள்ளமை.
- ❖ தொழிற்கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவி, கல்வி நடவடிக்கைகளைப் பரவலாக்கியமை.
- ❖ 1942 இல் கொழும்பு பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டமை.
- ❖ 1952 ஆம் ஆண்டு பல்கலைக்கழகம் பேராதனைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டமை.
- ❖ 1972 ஆம் ஆண்டு மொரட்டுவ கட்டுபெத்த பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டமை.
- ❖ 1974 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டமை.
- ❖ பல்கலைக்கழகக் கல்விக்காக மகாபொல புலமைப்பரிசிலும் ஏனைய நிதியுதவிகளும் வழங்கப்பட்டமை.
- ❖ பாடசாலைக் கல்வியை முடித்துக் கொண்டோருக்கும் பல்கலைக்கழங்களுக்குச் செல்ல முடியாதோருக்கும் திறந்த பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவியமை.

சமூக நலனோம்பல்

பிரித்தானியரது ஆட்சிக்காலத்தில் 1931 ஆம் ஆண்டு வரை இந்நாட்டின் நலனோம்பல் நடவடிக்கை தொடர்பாகக் குறைந்த கவனமே செலுத்தப்பட்டது. அக்காலகட்டத்தில் கல்வி, சுகாதாரம் போன்ற துறைகளின் முன்னேற்றத்துக்காக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. சில சந்தர்ப்பங்களில் எழுந்த பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் முகமாக நோய் நிவாரணம், மக்களின் போசாக்குத் தரத்தை உயர்த்துதல், நீர்ப்பாசனப் புனருத்தாரணம் போன்றவற்றில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தியது. 1931 ஆம் ஆண்டு சர்வசன வாக்குரிமை கிடைக்கப்பெற்றமையால் நலனோம்பலுடன் தொடர்பான அமைச்சுக்கள் சிலவற்றிற்கு சுதேசிகள் அமைச்சர்களாக நியமனம் பெற்றமையால் 1931 - 1947 ஆம் ஆண்டு வரை மக்களது நலனோம்பல் தொடர்பாகக் கூடுதலான கவனம் செலுத்தப்பட்டது. 1948 ஆம் ஆண்டு இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்ததுடன் ஆட்சி அதிகாரம் சுதேசிகளின் கைகளுக்கு வந்தமையால் பொது மக்களின் நன்மை கருதி கொள்கைகள் வகுக்கவும் செயற்படுத்தவும் அரசியல்வாதிகளுக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. சுதந்திரத்தின் பின்னர் அரசாங்கங்கள் மாற்றமடைந்தபோதிலும் ஆட் சிக்கு வந்த அனைத்து அரசாங்கங்களும் நலனோம்பல் கொள்கையைத் தொடர்ந்து முன் னெடுத்துச் சென்றுள்ளன. 1948 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் சில துறைகளின் நலனோம்பல் செயற்பாடுகளில் காணப்படும் இயல்புகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

சுகாதார வசதிகளை மேம்படுத்துதல்

- ❖ நாட்டுக்குத் தேவையான வைத்தியர்களை உருவாக்குவதற்குப் புதிய மருத்துவ பீடங்களை ஆரம்பித்தல். வைத்திய நிபுணத்துவ சேவை, தாதிகள் சேவை என்பனவற்றை முன்னேற்றுதல்.
- ❖ வைத்தியசாலைகளை முன்னேற்றுதல், சத்திரசிகிச்சை வசதிகளை மேம்படுத்தல், புதிய வைத்தியசாலைகளை அமைத்தல், நோய்த்தடுப்பு மற்றும் நோய் நிவாரண வேலைத்திட்டங்களைச் செயற்படுத்துதல்.
- ❖ குடும்ப நலன் மற்றும் தாய் சேய் நலன் பேணும் சேவையை மேம்படுத்தல்
- ❖ பல் வைத்திய சேவையைப் பரவலாக்கல்
- ❖ அனைத்துப் பிரதேசங்களுக்கும் வைத்திய பரிசோதகர்களை நியமித்தல்.

நிவாரணம் வழங்குதல்

குடியேற்ற காலம் முதற்கொண்டு வருமான ஏற்றத்தாழ்வுப் பிரச்சினை காணித் தட்டுப்பாடு, வேலைத்தட்டுப்பாடு, கிராமியக் கடன் போன்ற சிக்கல்கள் காரணமாக இந்நாட்டில் ஒரு பிரிவினர் குறைந்த வருமானம் பெறுவோராக இருந்தமையைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இதனால் குறைந்த வருமானம் பெறும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தும் பொருட்டு நிவாரணம் வழங்கும் தேவை ஏற்பட்டது. இதற்காகப் பின்பற்றப்பட்ட செயற்றிட்டங்கள் சில பின்வருமாறு :

- ❖ இலவச அரிசி வழங்குதல்
- ❖ உணவுப் பொருள்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுவதற்கு உணவு முத்திரை முறை செயற்படுத்தப்படல்
- ❖ குறைந்த வருமானம் பெறுவோருக்கு வீட்டு உதவி வழங்கல், புதிய வீடுகளை அமைத்துக் கொடுத்தல்
- ❖ சிறு நிலங்களை உடையோருக்குத் தேயிலை, இறப்பர் பயிர்ச்செய்கைக்காக உதவிப் பணம் வழங்குதல்

கிராமங்களின் வசதிகளை அதிகரித்தல்

சுதந்திரம் அடைந்த காலத்தில் நாட்டு மக்களில் பெரும்பான்மையானோர் கிராமப் புறங்களில் குடியிருந்ததுடன், நகரங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் கிராம மக்களின் வசதிகள் குறைந்த நிலையிலேயே இருந்தன. இதனால் கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்கு அனைத்து அரசாங்கங்களும் நடவடிக்கைகள் எடுத்துள்ளன. அவ்வாறு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்கான உதாரணங்கள் சில கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

❖ கிராமப் பிரதேசங்களில் போக்குவரத்து வசதிகளை மேம்படுத்துதலும் புதிய பஸ் சேவைகளை ஆரம்பித்தலும்.
❖ கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல்.
❖ கிராம மக்களுக்குக் குடிநீர் வசதி அளிக்கும் பொருட்டுப் பல்வேறு வேலைத்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துதல்.
❖ தபால் மற்றும் தொலைபேசி சேவைகளைக் கிராம மட்டம் வரையில் விரிவுபடுத்துதல்.
❖ கூட்டுறவுச் சேவை, வங்கிச் சேவை என்பனவற்றைக் கிராம மட்டத்தில் அறிமுகம் செய்தல்.

01. இலங்கை சுதந்திரமடைந்ததிலிருந்து 1970 வரை இடம்பெற்ற தேர்தல்கள் பற்றிய தகவல்களைக் கொண்டு கீழேயுள்ள அட்டவணையைப் பூரணப் படுத்துக.

பொதுத்தேர்தல்	வெற்றி பெற்ற கட்சி	பிரதமர்	அரசாங்கத்தால் நிறை வேற்றப்பட்ட விடயங்கள்
1947 1952 1956 1960 மார்ச் 1960 ஜுலை 1965 1970			

02. 1972 ஆம் 1978 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்புச் சட்டவாக்கம் தொடர்பாகக் கீழே தரப்பட்டுள்ள விடயங்களுக்கிடையிலான வேறுபாடுகளைத் தெளிவுபடுத்துக.

- ஜனாதிபதிப் பதவி
- பிரதமர் தலைமையிலான அமைச்சரவைக்குழு
- பாராளுமன்றம்